

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Iosephvs Sponsvs B. M. V. 19. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

ubi pessima fera noverca stabulabatur. Nimirum hæc venatori laqueos ponit, rogat tectis hospes filius succedat. Abnuentem, haustum certè è manibus parentis accipiat, obtestatur. Heu! ut nunquam magis odit noverca, quam dum amat! Dum bibit, subornatus ad scelus servulus, cultro necem domino fert, vinumque sanguine miscuit; corpus exanime in proximâ casâ occultatum: sed scelus Elfridæ unaque virtutem EDVARDI prodidit etiam in nocte lux insolita, casam omnè illustrans, lucemque adeo mulierculæ inhabitantis oculis ferens, quam nunquam prius videre. Iterum in paludes abjectum cælum ostendit indice columnâ igneâ. Ergo extractum omni que honore tumulatum Martyris corpus fontem prope dedit, ex quo passim sanitatem agri bibebant. Noverca etiam veniam oratura illuc contendit, sed neque eques, neque pedes progredi unquam potuit, semper vi, nescio quâ, arcanâ repulsa. Dixisses neque supplici novercæ jam manes fidere. *Ex Surio.*

S. IOSEPHVS SPONSVS B. M. V.
19. Martii.

Compendium laudum IOSEPHI dederò, si cõvixisse IESV & MARIAE dixerò; huic Sponsum integerrimum, illi nutritorem sedulum. Arcanorum
ergo

ergo conscius omnium, multa gavifus
 est gaudia, multa dolenda doluit.
 Utraque VII. fuisse binis è D. Francisci
 coetu ipse voluit manifestum. Et gaudio
 quidem primus omnium delinivit ani-
 mum nuntius, quo non nisi DEO ple-
 nam MARIAM intellexerat: tum de-
 inde aures recrearunt ad cunas magni
 infantis choraulæ nobiles; sed longè
 demulfit suavius nomen, quod ipse in-
 didit, dulcissimum. Iam vaticinia Si-
 meonis, quæ Servatorem puerum; de-
 jecta in Ægypto simulachra Dæmo-
 num, quæ DEVM loquebantur, & An-
 gelus, qui in patriam exules revocabat,
 aliis atque aliis gaudiis cumularunt.
 Illud demum delitiis inundavit, cum
 quod charissimum habuit pignus, amis-
 sum reperit. Et hæc gaudiorum materia;
 illa dolorum fuere: tristis primò, quem
 à VIRGINE parabat, secessus; tum
 pauperes cunæ, & prima, quæ imbribus
 prælusit, sanguinis pluvia; mox gladius
 Simeonis, cor Sponsæ non nisi per præ-
 cordia Sponsi petiturus; post fuga præ-
 propera & Archelai tyrannis; demum
 amissa in uno Puerò omnia bona; hæc
 inquam, tot mæroris argumenta quot
 antè lætitiæ, dubiani utrinque victo-
 riam fecere. Ego, si fas sit, octavum
 & dolorem & gaudium addidero, mor-
 tem inter IESV ac MARIÆ amplexus.
 Quid enim acerbius, quàm hos ex

oculis dimittere? quid dulcius, quàm
ab his oculos claudi? *Ex lib. 3. Carthag.*

S. PANCHARIUS M. 19. Mart.

Nemo, ô juvenus! nemo rectè duo-
bus Dominis unus servit. Nempe
duos nec amabis, nec amaberis à duo-
bus. Si fidem Christo non habes, ah sal-
tem tibi habe, juventutis habe Principi
PANCHARIO. Quid non huic nomen
suum promisit? unus Diocletiani furor,
qui patriam infestabat, terrebat. Ergo
Romam itur. Ah PANCHARI seque-
ris, non fugis hostem! Aula tamen acci-
pit, opes stipant, honores aulae Præfe-
ctum salutant, ipse Diocletianus amat.
Fidem juro PANCHARI, odit tyran-
nus qui amat. Eheu! vates fui, blandi-
tiis expugnatur cereus animus, & dum
fidus regi laborat esse, cælo fit perfidus,
Christum, prò! cum Iove mutat. Itē
nunc aulae mancipia, ite Principes, fidē
aulæ habete utrique, quæ fidem frangit
DEO. Nunquid rectè iterum illud cla-
mabo: *Exeat aula, qui pius esse cupit?*
Exit ecce PANCHARIUS aula, à ma-
tre & sorore Christianis castigatus, &
pius est iterum, iterum Christum am-
plectitur, Iovemq; damnat, spectante &
audiente Diocletiano. Furit hic & ver-
beribus sævit. Hac tu PANCHARI,
amoris divini in te principia crede. In
theatrum abriperis: Spectatores Superos
ha-